

LÄSTIPS FÖR VUXNA – JUNI – JULI - AUGUSTI 2016

Romaner

Mannen som läste på 6.27-tåget / Jean-Paul Didierlaurent



Mannen som läser högt på 6.27-tåget varje vardagsmorgon heter Guylain Vignolles. Han är i 30-årsåldern, gör inte mycket väsen av sig, men sitter som sagt där på tåget varje morgon på väg till jobb. Ur sin portfölj tar han upp utrivna boksidor och börjar läsa högt. Tystnaden lägrar sig i tågvagnen, det här är morgonens höjdpunkt. Men varför läser han från utrivna boksidor? Jo, Guylain arbetar på en återvinningsstation där man maler ner gamla böcker som blir till pappersmassa som blir till nya böcker. Han sköter den stora maskinen som maler ner de gamla böckerna, och varje dag måste han rensa maskinen och det är då han tar vara på lösa sidor som fastnat. Han torkar sidorna och nästa morgon blir de upplästa. Han vet aldrig vad sidorna handlar om, han läser dem aldrig i förväg, det kan vara Nobelpristagare, det kan vara sidor ur en kokbok.

Guylain har en god vän, Giuseppe, som tidigare arbetade med pappersåtervinningen, men som för något år sedan fastnade i den stora maskinen och blev av med båda benen. Tack vare att man för noggranna anteckningar över vad den nya pappersmassan används till har de båda lyckats spåra vilka böcker som tillverkades av den pappersmassa som fanns i maskinen vid olyckan. Guylain hjälper till att köpa tillbaka dessa böcker, och på så sätt känns det som om Giuseppe får tillbaka lite av sina ben.

Det här är en bok som hyllar litteraturen, det skrivna ordet. Jag gillar tanken att få höra ett lösryckt stycke ur en bok, tänk vad det sätter fart på fantasin. Vad har hänt innan, vad händer efteråt? Guylain är en god människa (t ex går han med på att åka hem till två äldre damer och läsa för dem om lördagarna, det visar sig dock att de bor på ett äldreboende så publiken blir lite större än han tänkt sig), och han får framgång i sin godhet.

Och tänk vad ett upphittat USB-minne kan betyda!!

Som sig bör så slutar inte boken med en färdig "happy ending", utan läsaren får själv fundera ut vad som hände. Och jag har bilden fullständigt klar för mig! /ÅP

Hemsökelse / Jenny Erpenbeck



Det är inte bara våra besökare som får boktips. Även vi som arbetar här får många gånger underbara boktips av våra besökare. Jag blev rekommenderad att läsa "Historien om det gamla barnet" och när den lilla sorgliga pärlan var utläst var jag tvungen att även ta mig an "Smäck" och "Hemsökelse". Jenny Erpenbeck är en tysk författare och teaterregissör. Född och uppvuxen i det forna DDR där hon fortfarande bor. Romanen Hemsökelse är hennes personliga avsked från ett hus som en tid ägdes av hennes farföräldrar och som hon själv fick lämna i samband med Tysklands återförening. Hon berättar om tolv människor som har bott i eller ägt huset under tiden från förra sekelskiftet fram till våra dagar. Det är ett koncentrat av 1900-talshistoria. Alla tre böckerna är tunna med ett poetiskt språk som antyder saker mellan raderna. Det

är böcker som går snabbt att läsa men som man genast vill läsa en gång till eller diskutera med någon annan. /KL

Sommarleken / Ellen Mattson

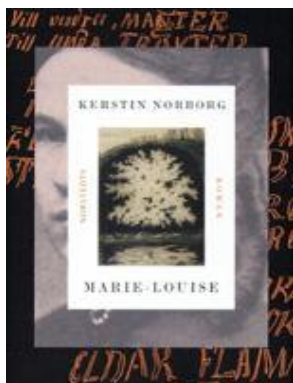


En roman full av stämningar, outtalade frågor och gåtfulla personer som drar in läsaren i en berättelse om mystiska familjerelationer. Huvudpersonen Sandra är en ensam tonåring som med sina föräldrar bor i ett Bohuslänskt kustsamhälle i närheten av Orust. Det är sommarlov och Sandra får kontakt med tre syskon, alla i tonåren, som under sommaren bor hos sin farmor Marika i ett gammalt fallfärdigt hus ute på en udde. De tre syskonen går under terminerna i en skola i Schweiz, lever ett helt annat liv och tillhör en annan klass än Sandra. Hon dras till huset, vill komma in i syskonens gemenskap och vara en del av deras liv. Hon har en förtvivlad längtan att få höra till men är och förblir utanför. En viktig och omskakande händelse i slutet av boken utmynnar i en tragedi och visar att Sandra har gått för långt i sin längtan efter

gemenskap och allt är förändrat.

Ett psykologiskt drama med många bottnar där mycket är dunkelt och utsagt, skrivet på ett vackert och målande språk. /LF

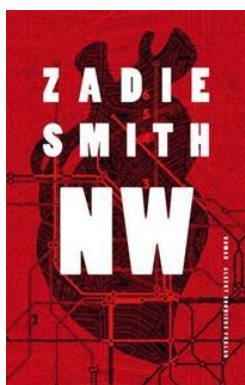
Marie-Louise / Kerstin Norborg



Det var inte lätt att vara kvinna med konstnärliga ambitioner i 1870-talets Sverige. Det får Marie-Louise Hill erfara. Hon är lillasyster till lundakonstnären Carl Fredrik Hill (1849-1911), en av Sveriges främsta konstnärer. Marie-Louise var också konstnärligt begåvad och hade samma längtan som sin bror att resa till Paris för att måla, men det var bara Carl som tilläts resa iväg. Romanen kretsar kring den resa till Paris som Marie-Louise till slut får göra, men då för att hämta hem sin bror som insjuknat i schizofreni och lagts in på psykiatrisk klinik. Det blir en omtumlande resa där hon besöker sin sjuke bror men också blir guidad runt i Paris av hans gifta konstnärsvän Wilhelm – och blir förälskad! Det är en omöjlig förälskelse och minnena efter deras gemensamma promenader genom Paris bär hon

med sig under resten av sitt liv. Romanen handlar om hur livet formas och vilka val som står till buds och är möjliga med den instängdhet och begränsning som gällde för kvinnor under denna tid. Att få välja sitt eget liv och utveckla sina konstnärliga ambitioner var för många kvinnor en omöjlighet. Det är en lågmäld, fängslande och tät skildring av ett oförlöst kvinnoöde under 1800-talet senare hälft där författaren skaffat sig bakgrundsmaterial genom brev, foton, biografier etc. och därefter blåst liv i henne med fiktionens hjälp. /LF

NW / Zadie Smith



Den bästa semestern jag vet är i en storstad. Att flanera och besöka museer, men också att "gå vilse" i en stadsdel och fantisera om att man är på väg hem. Att sitta på en parkbänk och försvinna i en roman, titta upp och nästan tro på att man bara har lunch och skall tillbaka till arbetet. Denna känsla tangerar fascinationen man kan känna när man läst vissa romaner. En sådan roman är NW av Zadie Smith. Det är en berättelse om en stad eller snarare ett hörn av en stadsdel. Här finns både bofasta och tillfälliga besökare. Zadie Smith lyckas fånga klass- och kulturmarkörer i denna skruvade roman om fyra Londonbor och deras försök att skapa vuxna liv utanför det socialt prövade Caldwell där de växte upp. Det är en rik roman som ibland prövar läsarens tålamod. Någon gång vill jag gå så långt att jag tycker att det är en blandning av

flera påbörjade romaner. Men det är snarare en annorlunda huvudperson. För efter avslutad läsning känns det som om det är själva staden med alla dess kontraster och komplexa människor som är huvudperson. Staden London som är lika vacker som brutal och Zadie Smith har än en gång visat att hon är en författare som ständigt utvecklas. /KL

Serier

Lektioner i mord – Hur man skriver en svensk succédeckare utan att bli det minsta trött / Henrik Lange



I ”80 romaner för dig som har bråttom” sammanfattar Henrik Lange kända böcker, t ex Brott och straff, på fyra serierutor. Det kräver både en viss fräckhet och en klar analytisk blick. I ”Lektioner i mord” kommer dessa egenskaper till användning när Lange tar sig an fenomenet svenska deckare. Hur bär man sig egentligen åt för att skriva en framgångsrik storsäljare? Lange plockar bit för bit fram vad som behövs för receptet, och visst, det stämmer bra med många moderna deckare. Det är mycket elakt, träffsäkert och väldigt roligt. Och jag tror att man utan vidare kan använda ”Lektioner i mord” som en lärobok i konsten att skriva både böcker och filmmanus.

Hci 2015 / LJ

Facklitteratur

Liktjuven och barberaren : hjärnforskningens otroliga historia / Sam Kean



Neurovetenskap är ett spännande område – hur fungerar vår hjärna, vilka delar styr olika beteenden? Hjärnforskning känns modernt, men man har faktiskt sysslat med det i århundraden. Slaganfall, sabelhugg och sjukdomar har gett anledning och möjlighet till att utforska hjärnan. Vetenskapsjournalisten Sam Kean går här tillbaka ända till 1500-talet och redovisar en rad spektakulära fall som fört neurovetenskapen framåt – för det mesta. Forskarnas idéer har sällan fått stå oemotsagda, och den etablerade läkarvetenskapen har ofta lagt krokben för nya rön. Detta är välskriven och rolig populärvetenskap, fallbeskrivningarna är intressanta och man får en rejäl dos medicinhistoria och kulturhistoria i samma veva. **Vef 2015 / LJ**